

I Sammenligning hermed er det kun af underordnet Betydning, men fortjener dog at nævnes, at naar Forslaget — vistnok foranlediget af vor Hensigt om at udsøndre støbte lige Rør af over $\frac{1}{4}$ " Godstykkeelse fra de øvrige støbte Rør og sætte dem til Toldfrihed — nu under Pos. 127 har sat alle støbte Rør til den laveste Toldafsats af $\frac{1}{2}$ Ore pr. Pd., saa maa man hellere gaa den modsatte Vej, naar man dog ikke vil følge den af os henstillede Deling, og lade alle støbte Rør gaa op til en Told af 2 Ore pr. Pd. under Pos. 128. Omvendt burde vistnok Særtraads-Tovværk flyttes fra Pos. 131 til Pos. 127, hvor der nemlig staar opført: „Inoet elektrisk Ledningstraad af Jærn og Staal“, saa meget mere som det næppe vil være praktisk muligt at holde Særtraads-Tovværk i den højere Told, naar Sndklarerevens blotte Hen sigt med Anvendelsesmaaden vil være nok til at faa Traaden billigere ind, idet Følgen rimeligvis kun vil blive et maaste psykologisk i sig selv uforklarligt Bægelsind med Hensyn til Særtraads Anvendelse før og efter Toldklareringen.

Foreningen af Fabrikanter i Jærnindustrien.

Kjøbenhavn i Januar 1891.

B. F. B.

Bjørn Stephensen,
Formand.

Til Rigsdagen.